

תה"ג 53103/02/21 - מדינת ישראל נגד יצחק כהן

בית המשפט המחוזי בירושלים

תה"ג 53103-02-21 מדינת ישראל נ' כהן (אחר/נוסף)
תיק חיצוני:

בפני עותרת	כבוד השופטת שירלי רנר
נגד משיב	מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד דוד לנדאו המחלקה הבינלאומית בפרקליטות המדינה
	יצחק כהן באמצעות ב"כ עו"ד ד"ר איתן פינקלשטיין

פסק דין

1. עתירה בהתאם לסעיף 3 לחוק ההסגרה, התשי"ד-1954 (להלן - חוק ההסגרה) להכריז על המשיב בר-הסגרה, לאחר שביום 14.2.21 הורה שר המשפטים בהתאם לסמכותו לפי סעיף זה כי המשיב יובא בפני בית המשפט כדי לקבוע אם המשיב בר הסגרה לארצות הברית.

בקשת ההסגרה, של ממשלת ארצות הברית, היא לצורך העמדה לדין של המשיב באשמת ביצוע העבירות הבאות:

א. קשירת קשר להלבנת הון, עבירה לפי החוק הפדרלי (h) Title 18, U.S.C. Section 1956 שדינה עד 20 שנות מאסר

ב. הלבנת הון - שימוש לשם ביצוע עבירות, עבירה לפי החוק הפדרלי (i)(A)(1)(a) Title 18, U.S.C., 1956 יחד עם סיוע, עבירה לפי החוק הפדרלי בארה"ב Title 18, U.S.C., Section 2, שדין עד 20 שנות מאסר.

ג. הלבנת הון - פעולות הסתרה, עבירה לפי החוק הפדרלי בארה"ב, 2 and (i)(B)(1)(a) Title 18, U.S.C., 1956 יחד עם סיוע, עבירה לפי החוק הפדרלי בארה"ב Title 18, U.S.C., Section 2, שדין עד 20 שנות מאסר.

רקע

2. על פי בקשת ההסגרה ביום 7.2.20 הואשם המשיב בבית המשפט המחוזי הפדרלי של המחוז הדרומי של מדינת ניו יורק בארה"ב באמצעות תלונה פלילית חתומה על ידי שופט פדרלי בעבירות האמורות ובאותו היום הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב.

ביום 6.8.20 הוגש כנגד המשיב כתב אישום על ידי חבר מושבעים גדול פדרלי בגין ביצוע העבירות שפורטו בסעיף 1 לעיל.

3. **על פי העתירה** בתקופה שבין ינואר 2013 לספטמבר 2019 ניהל והפעיל המשיב - ממוקם שבתו בישראל, יחד עם טרייסי ריינולדס (להלן - ריינולדס), שותפתו המתגוררת בארה"ב רשת עניפה לשירותי זנות בארה"ב. הרשת פעלה באמצעות אתר אינטרנט ראשי (להלן - אתר האינטרנט), יחד עם מספר רב של אתרי אינטרנט נוספים אשר פירסמו את שירותי הרשת וחברו בין נשים המספקות שירותי מין לצרכני זנות ברחבי ארה"ב והכל תוך השאת רווחים גדולים.

לצורך הפעלת הרשת רשם המשיב את אתר האינטרנט יחד עם עוד 390 אתרים נוספים, תחת חשבון הלקוח שלו בחברה לרישום אתרי אינטרנט. המשיב היה אחראי על עדכון ואחזקת אתר האינטרנט, העלאת תכנים ופרסום הרשת באמצעות אתרי אינטרנט אחרים וברשתות חברתיות כגון פייסבוק וטוויטר. המשיב עמד בקשר עם ריינולדס בנוגע לעדכון אתר האינטרנט והעלאת תכנים וכן יעץ לה כיצד לנהל את הפעילות היומיומית של הרשת.

4. המשיב וריינולדס פעלו להסתיר את רווחי הרשת באמצעות העברת הרווחים דרך מספר חשבונות בנק, כרטיסי אשראי וחשבונות יעודיים להעברת כספים, וכן עשו שימוש ברווחים להמשיך ולתחזק את פעילות הרשת. באחד מחשבונות הבנק שאליו הועברו כ-\$850,000 מרווחי הרשת, היה המשיב מורשה החתימה הבלעדי. על פי העתירה, בתקופה הרלוונטית קיבל לידי המשיב כספים בשווי העולה על 1.2 מיליון דולר אמריקאיים, מרווחי הרשת. הללו הועברו אליו בדרכים שנועדו להסוות את מקורם ואת עצם העברתם לידי.

על פי העתירה ביום 10.2.20 נעצרה ריינולדס בארה"ב ובהמשך הועמדה לדין.

הראיות

טענות הצדדים

5. **בעתירה נטען** כי בידי רשויות ארה"ב ראיות שהיה די בהן כדי להעמיד את המשיב לדין בישראל בגין העבירות המיוחסות לו. ב"כ העותרת היפנה לתצהיר הסוכן טימוטי מורן (EXHIBIT D) מיום 8.9.20 לפיו הראיות עליהן מבוססים ממצאי החקירה כוללות עדויות, מסמכים בנקאיים, מסמכים אודות העברות כספיות, מסמכי כרטיסי אשראי, תכתובות דואר אלקטרוני ודוחו"ת רישום אתרי אינטרנט.

לטענת העותרת הראיות שצורפו לבקשה ושפורטו בתצהיר התובע ותצהיר הסוכן מצביעות על כך שהמשיב ניהל רשת לשירותי זנות וחי על רווחי הרשת. האתרים בהם פעל מוכרים כאתרים המספקים שירותי מין. גובה הסכום שקיבל המשיב מדבר בעד עצמו ואינו מתיישב עם טענת המשיב ולפיה קיבל שכר כספק חיצוני ועצמאי של פרסום בלבד. לדברי המשיב הוא אינו עובד בעבודה מסודרת כך שבין השנים 2013-2019 התפרנס רק מרווחי הנערות שעסקו במתן שירותי המין. אופן קבלת הכספים, בסכומים קטנים, מלמד על רצון להסתיר את מקורו של הרכוש האסור. המשיב אף הורשע, על פי הודאתו במעשים דומים בסמוך לחזרתו לארץ. נטען כי די באמור כדי להקים אחיזה לאישום.

6. **לטענת ב"כ המשיב** הראיות שצורפו לבקשת ההסגרה אינן עומדות ברף הראייתי הנדרש בכל הנוגע למודעות של המשיב לכך שהנשים שפעלו במסגרת האתר עסקו בזנות וכי ה-1.2 מיליון דולר קשור בזנות.

הפרסום הוא לשירותי לווין ושירותים כאמור מפורסמים גם באתרים גלויים ובמקומות אחרים. נטען כי פרסום התמונות של הנשים בלבוש מינימאלי ובתנוחה כזו או אחרת אינה מלמדת כי מדובר בהזמנה לשירותי זנות וכל התמונות שצורפו הן בלבוש.

נטען כי אפילו בעדות של אותה אשה שפורטה בתצהיר הסוכן שעל פי הנטען סיפקה שירותי מין (ולא נטען לקיומן של עדויות נוספות), לא ברור מהציטוט מעדותה אם העידה כי נתנה שירותי מין דווקא במסגרת העסק של ריינולדס, בכל מקרה לא ברור אם ריינולדס היתה מודעת לכך, ודאי המשיב לא היה מודע.

7. אשר לכסף נטען כי לא ברור איזה חלק מהכסף ניתן עבור שירותי מין אם בכלל ולהכליל מכך לגבי כלל הנשים שהועסקו באתר ולגבי כל הסך של 1.2 מיליון דולר, טעון קפיצות לוגיות שאין להן מקום.

מהודעותיו של המשיב עולה כי המשיב העדיף העברות כספים מסודרות וכי ריינולדס היא שבחרה בדרך של העברות הכספים כפי שנעשה והמשיב יכול היה למשוך בכרטיס האשראי רק מה שסוכם.

מסגרת נורמטיבית

8. סעיף 9(א) לחוק ההסגרה קובע כי:

"הוכח בשעת הדיון בעתירה לפי סעיף 3 כי המבוקש נתחייב בדין על עבירת הסגרה במדינה המבקשת, או כי יש ראיות שהיו מספיקות כדי להעמידו לדין על עבירה כזאת בישראל וכי נתמלאו שאר התנאים הקבועים בחוק להסגרתו - יכריז בית המשפט, כי המבוקש הוא בר-הסגרה".

ההלכה היא כי "אין צורך להכריע האם יש בחומר הראיות כדי להוביל להרשעת המבוקש, אלא די בקיומה של "אחיזה לאישום", קרי, ראיות שיש בהן כדי להצדיק את המשך בירור אשמתו של המבוקש במדינה המבקשת להעמידו לדין" (ר' ע"פ 6003/19 אריה גרינס נ. היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 17). "בדיקת הראיות הנדרשת בהליכים כגון דא היא בסיסית ומינימלית...תפקיד הבדיקה כאן הוא לוודא כי ישנו בסיס ראיתי ראשוני אשר בהסתמך עליו ניתן לפתוח בהליך משפט פלילי במדינה הזרה" (ע"פ 6170/18 קאזרו נ. היועמ"ש, פסקה 6). "במסגרת בירור זה, אין לבחון את משקלן של הראיות השונות או את קבילותן, ואף עדות שמיעה - כגון במסגרת תצהיר המסכם את עיקרי הראיות שהעלתה החקירה נגד המבוקש - עשויה להספיק כדי לבסס את בקשת ההסגרה" (ע"פ 6003/19, שם; ע"פ 6928/20; 6896/20 עטיה וחלוני נ. היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 14).

דיון והכרעה

מהות פעילות החברה

9. לעתירה צורף תצהירו של התובע מייקל הרמן המתאר את חומר הראיות התומך בבקשת ההסגרה ומפנה לתצהירו של הסוכן טימוטי מורן שצורף כנספח לתצהיר התובע ושעל פי תצהירו היה אחראי על החקירה בעניינם של ריינולדס ושל המשיב.

על פי תצהיר התובע בין 2013 ל-2019 המשיב וריינולדס הפעילו בארצות הברית רשת גדולה של זנות באמצעות חברה בשם VIP Escorts (להלן- החברה). אתר האינטרנט הראשי באמצעותו פעלה החברה הוא www.vipescorts.com.

על פי התצהיר ראיונות עם נשים שעבדו עבור החברה בזנות מלמדים כי הן סיפקו שירותי זנות בניו-יורק ובמדינות אחרות

ברחבי ארצות הברית, עדויות הנקשרות לתעודים הבנקאיים.

10. על פי תצהיר הסוכן, ריינולדס עבדה כטלפנית בעסק קודם דומה של המשיב בעטיו הורשע בשנת 2006 בהלבנת כספים, כאשר המשיב למעשה המשיך בפעילותו במסגרת הרשת החדשה תוך שנוי השם הקודם.

לצורך הפעלת הרשת רשם המשיב את אתר האינטרנט האמור יחד עם עוד 390 אתרים נוספים, רבים מהם אתרי מין, תחת חשבון הלקוח שלו בחברת אינום, חברה לרישום אתרי אינטרנט. נספח 1 לתצהיר הסוכן הוא מסמך הכולל את פרטיו של המשיב כבעל החשבון, ונתונים מזהים לגביו, וכן רשימת האתרים הרשומה על שמו באינום.

עוד נאמר בתצהיר כי האתר המרכזי של הרשת כלל קישורים לנשים העובדות בזנות וכלל תמונות שלהן, לעתים קרובות בלבוש חלקי או בעירום ובתנוחות מיניות וכלל פירוט של מועדים, מקומות ותעריף שעתי של אותן נשים. הקלקה על תמונת האשה באתר הוליכה לפירוט של התעריף השעתי וכן נתונים פסיים שלה. לתצהיר צורף צילום מסך של אתר האינטרנט ממנו עולה הפעילות שהתקיימה באמצעות אתר האינטרנט לרבות פרטים ליצירת התקשרות (נספח 2).

על פי התצהיר החברה הפעילה אתרים קשורים שפרסמו שירותי זנות תחת שמות שונים. כל אותם אתרים קשורים לחברה (אמצעי ההתקשרות עימם היו כמו עם אתר האינטרנט הראשי של החברה) היו אף הם רשומים על שמו של המשיב בחשבון אינום.

החברה פרסמה את שירותיה, בין היתר, באתרים הידועים בקידום שירותי זנות. לתצהיר הסוכן צורף צילום מסך של אחד מהם (The Erotic Monkey (TEM) בו פורסמו נשים שעבדו עבור החברה ושמפרסם כתובות מייל של החברה (נספח 3).

נספח 5 לתצהיר הסוכן הוא תכתובת מהמייל של ריינולדס ללקוח בו היא מבטיחה לו, בשפת קוד, כך על פי תצהיר הסוכן, חוויות בעלות אופי מיני.

בתצהיר הסוכן פורטה עדות של אשה שנגבתה על ידי הסוכן (כונתה Escort-1) שהודתה שעבדה עבור שתי סוכנויות זנות, אחת מהן החברה. היא תארה שעבדה עבור החברה מסוף 2015 לערך עד סוף 2018 לערך. בעדותה קשרה את ריינולדס כמי ששכרה אותה ושעמדה עימה בקשר גם בנוגע לתשלומים. היא פירטה כי סיפקה שירותי חברה ומין ללקוחות.

11. התמונה הכוללת העולה מהחומר האמור מקיימת את הרף הראייתי הנדרש בפסיקה לכך שהחברה עסקה בשירותי זנות, בעיקר באמצעות אתר האינטרנט הראשי. על פי תצהיר הסוכן האתר האמור כלל קישורים לתמונות נשים, לעיתים בלבוש חלקי ולעיתים בעירום ובתנוחות מיניות כולל תעריפים שעתיים וזמינות. גם מסך הבית של האתר מחזק את התשתית הראייתית שאין המדובר בשירותי לווי בלבד. כך גם הפרסום באתר הארוטי TEM. ולבסוף. פרוט הודעתה של האשה Escort-1 שסיפקה על פי עדותה שירותי מין במסגרת החברה.

קיימת גם תשתית ראייתית מספקת לכך שהמשיב אשר הורשע בעבר בעיסוק בפעילות דומה כאשר ריינולדס עבדה עבורו, היה מודע לכך, וזאת לאור תפקידו בחברה ובהיותו מי שתחזק והפעיל את אתרי החברה, כפי שיפורט בהמשך.

טענות המשיב לעניין הראיות בעניין מהות העיסוק של החברה ומודעות המשיב לכך, הן טענות הגנה שדין להתברר במסגרת ניהול ההליך לגופו.

הלבנת הון

12. על פי תצהיר הסוכן הכספים שהתקבלו מפעילות החברה בתחום הזנות הולבנו באמצעות מספר רב של חשבוניות בנק הן פרטיים והן של חברות באופן שיקדם את פעילות החברה, יעשיר את ריינולדס ואת המשיב, יסתיר את מקור הכספים, ויסתיר העברות כספים גדולות מריינולדס בארה"ב למשיב בישראל.

על פי התצהיר רישומי בנק מעלים כי כספי הנשים שעבדו בזנות בחברה הופקדו בחשבוניות בנק שונים ברחבי ארה"ב שנוהלו על ידי ריינולדס. בעוד שמרבית החשבוניות נשלטו בידי ריינולדס, חשבון בנק אחד שבו הועברו \$850,000 הוחזק בידי חברה שהמשיב היה בעל זכות החתימה היחיד בה. לתצהיר צורף כנספח 6 מסמך החתימה על החשבון בו מופיע שמו של המשיב.

בתצהיר הסוכן פורט כי Escort-1 העידה כי כאשר קיבלה תשלום במזומן מלקוחות שונים היא הפקידה תשלום זה לחשבוניות בנק שונים ואילו כאשר קיבלה תשלום בכרטיס אשראי, היא קיבלה הוראה לצלם פרטים שונים של הכרטיס ושל בעל הכרטיס וכי קיבלה תשלום שבועיים מאוחר יותר באמצעות העברה בנקאית אלקטרונית לחשבון הבנק שלה.

13. על פי התצהיר ריינולדס העבירה למשיב במהלך תקופת הקשר ביניהם סך של 1.2 מיליון דולר עבור רישום האתרים השונים הקשורים בחברה, תחזוקת האתרים ועבור ייעוץ בנוגע לאיך לנהל את העסק.

פורט כי מסמכים בנקאיים מלמדים כי המשיב משך סכומי כסף משמעותיים מכספומטים בחדרה, ובין 2013 ל-2019 סכומים אלו הצטברו ל-1.2 מיליון דולר. תחילה משך המשיב את הכספים ישירות מחשבוניות של החברה תחת שמה של ריינולדס. בהמשך הוא משך אלפי פעמים סכומי כסף באמצעות כרטיס אשראי של אמריקן אקספרס של ריינולדס, כל פעם סכום כסף קטן, אותם כיסתה ריינולדס באמצעות חשבוניות בנק של הרשת.

לתצהיר צורף כנספח 7 תדפיס חשבון בנק של כרטיס אמריקן אקספרס של ריינולדס המתעד משיכות מזומנים שנעשו באופן זה על ידי המשיב על אף שלא היה מורשה חתימה בחשבון של ריינולדס. עוד צורפה לתצהיר תכתובת דואר אלקטרוני בה מבקש המשיב מריינולדס שתעביר לו כרטיס אשראי חדש אותו קיבלה עבור אותו חשבון (נספח 8). על פי תצהיר הסוכן כשהמשיב נעצר, נמצאו בדירתו כרטיסי אשראי של ריינולדס ושל אמה.

14. על פי תצהיר הסוכן ניתן לשייך את כל הכספים שנמשכו על ידי המשיב להפקדות מעסק הזנות וניתנת דוגמא לכך. בתצהיר הסוכן פורט כי בנוסף למשיכות כספים אלו, בין 2011 ל-2017 העבירה ריינולדס למשיב סכום של \$26,300 מארה"ב לישראל באמצעות חברת ווסטרן יוניון העוסקת בהעברות כספים ליעדים סביב העולם. צורף תדפיס המסכם העברות אלו (נספח 9).

באותה תקופה בה קיבל המשיב כספים מהרשת, העביר המשיב תשלומים בהיקף של כ-\$25,000 לאינום לצורך תפעול חשבונות.

15. בחומר הראיות שצורף לעתירה יש "אחיזה לאישום" בעבירות של הלבנת הון.

כאמור, על פי תצהיר הסוכן כספי הנשים שעסקו בזנות הופקדו במספר רב של חשבוניות בנק שונים ברחבי ארצות הברית, חשבוניות של פרטים ושל חברות. בהמשך משך המשיב מכספים אלו בישראל בדרכים שונות ובסכומים קטנים. באותה תקופה גם העביר המשיב תשלומים לאינום לצורך תפעול חשבונות. מדובר בפעולות ברכוש שמקורו בעבירה

שאפשרו המשך פעילותה ושנועדו להסתיר את מקור הכספים.

על "אחיזה לאישום" לעניין קשירת הקשר במקרה זה ניתן ללמוד משתוף הפעולה בין המשיב לריינולדס בכל הנוגע למשיכות הכספים בישראל, מחשבוניות על שם ריינולדס ותוך שימוש בכרטיסי אשראי שלה.

פליליות כפולה

טענות הצדדים

16. **בעתירה נטען כי העבירות שמעשיו לכאורה של המשיב מגבשות על פי הדין הישראלי הן של איסור הלבנת הון ואיסור עשיית פעולה ברכוש אסור**, עבירות לפי סעיפים 3(א), 3(ב) ו-4 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000, שעונשן עשר שנות מאסר ושבע שנות מאסר בהתאמה, כאשר עבירת המקור היא **סרסרות למעשה זנות**, עבירה לפי סעיף 199(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, עבירה שעונשה עד חמש שנות מאסר וכן עבירה של **קשירת קשר לביצוע פשע**, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, שעונשה עד שבע שנות מאסר.

17. **לטענת ב"כ המשיב** מעשיו של המשיב אינם מגבשים עבירות של הלבנת הון על פי הדין הישראלי. לטענתו הדין האמריקאי כעולה מתצהיר התובע כולל הגדרה רחבה יותר מהדין הישראלי של עבירות הקשורות בזנות ומהוות עבירות מקור, לרבות פרסום של זנות. ואולם, הדין הישראלי אינו כולל עבירת פרסום של זנות כעבירת מקור. מאחר ולטענתו התשתית הראייתית בכל הנוגע למעורבות המשיב ברשת היא כשל מי שסיפק שרותי פרסום בלבד, עבירה שאינה מהווה עבירת מקור לפי הדין הישראלי, לא ניתן להסגיר בעבירות הלבנת ההון המבוקשות בעתירה.

לטענת ב"כ המשיב החומר הראייתי שצורף לבקשת ההסגרה עיוות את התמונה הראייתית בכל הנוגע לחלקו של המשיב, וזאת כעולה מחומר שהיה בידי העותרת (בעקבות חקירה ישראלית שהתנהלה בעניין) והועבר לידי המדינה המבקשת אך לא צורף לבקשת ההסגרה ולא הועבר למשיב אלא לאחר מאמצים.

ראשית, הודעותיו של המשיב עצמו במשטרה במסגרת החקירה הישראלית מלמדים כי גירסתו הבסיסית היתה כי הוא מפרסם ולא שותף. גם דברים שמסר בעניין ההתנהלות בינו ובין ריינולדס תומכים בכך. מחקירתו עולה כי הטיחו בו שריינולדס טוענת שהיה שותף אך הודעתה, על אף מרכזיותה בעניין זה, לא צורפה לבקשת ההסגרה כך שיש להניח כי גירסתה דוקא תומכת בזו של המשיב בכל הנוגע לתפקידו.

שנית, תכתובות מייל וווטסאפ בין המשיב לריינולדס מחזקות את המסקנה כי מערכת היחסים ביניהם לא הייתה כלל כשל שותפים וכי המשיב אך סיפק שרותי פרסום לריינולדס תמורת דמי שכירות.

18. **בתגובת העותרת** לטענות אלו נטען כי הראיות שצורפו לבקשה ושפורטו בתצהיר התובע ותצהיר הסוכן מצביעות על כך שהמשיב ניהל רשת לשירותי זנות וחי על רווחי הרשת ולא היה רק ספק שירותי פרסום חיצוני.

המשיב לא רק היה אחראי על הפן הטכני של האתר אלא גם סיפק יעוץ מקצועי לריינולדס. הוא אף הורשע במעשים דומים עובר לחזרתו לישראל. נטען כי גם אם חלקו היה רק פרסום והחזקת התשתית הטכנית, חומר הראיות מלמד כי מדובר בחלוקת סמכויות בין שותפים ולא בספק שירותים חיצוני. גובה הסכום שקיבל המשיב מדבר בעד עצמו ותומך בכך.

זאת ועוד. לדברי המשיב עצמו לרשויות החקירה הוא אינו עובד בעבודה מסודרת כך שבין השנים 2013-2019 התפרנס רק מרווחי הנערות שעסקו במתן שירותי המין.

עוד טענה העותרת כי לפי הפסיקה אין המדינה המבקשת נדרשת להציג את כלל הראיות שבידיה ובמסגרת הליך ההסגרה נחשף בית המשפט לתמונה הכללית דרך חומר ראיתי מצומצם ומסיבה זו לא רק שבית המשפט אינו נדרש לבדיקת נכונות הראיות אלא גם אין מקום לדון בטענות הגנה לגופן. נטען כי החזקה שגופי החקירה במדינה המבקשת אינם מציגים תמונה ראיתית מעוותת לא נסתרה במקרה הנוכחי ואף יש חלקים בחומרים שהוצגו על ידי המשיב שיש בהם כדי לתמוך בתמונה שהוצגה על ידי הרשויות בארה"ב.

מסגרת נורמטיבית

19. סעיף 2(א) לחוק ההסגרה קובע כי: **"בחוק זה עבירת הסגרה היא כל עבירה שאילו נעברה בישראל דינה מאסר שנה או עונש חמור מזה"**.

"בכך מעגן חוק ההסגרה את הדרישה המכונה פליליות כפולה (Double Criminality), שמשמעה כי המעשה שבגינו מתבקשת ההסגרה יהווה עבירה פלילית הן לפי דיני המדינה המבקשת והן לפי דיני המדינה המתבקשת. דרישה זו מהווה ערובה לכך שמעשה ההסגרה לא יעמוד בסתירה להשקפותיה העקרוניות ולערכיה הבסיסיים של המדינה המתבקשת לעניין נקיטת הליכים פליליים נגד הפרט, ובה בעת, מבקשת דרישה זו להגן על זכויותיו של הפרט, בכך שמבטיחה כי יינקט נגדו הליך רק בשל מעשה שבתנאים מקבילים היה עניש גם במדינה המתבקשת..." ע"פ 7742/15 פלוני נ. היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 8).

"...יודגש כי לפי המקובל עלינו מתקיימת פליליות כפולה אם מתקיימת זהות מושגית בין העבירות. דהיינו, שהמעשה המיוחס למי שהסגרתו מבוקשת הוא עבירה גם בישראל, אפילו אין העבירה זהה בכל יסודותיה לעבירה שעל פיה הואשם במדינה המבקשת את הסגרתו. הדרישה היא ל"זהות המעשה" ולא ל"זהות העבירה"...." (ר' ע"פ 10946/03 עיסא נ. מדינת ישראל, פ"ד ס(2) 33, בעמ' 41).

"...מדובר בדרישה לזהות עניינית-מהותית בלבד בין העבירות, להבדיל מזהות פורמאלית-טכנית. בבסיס דרישה זו ניצבת ההבנה כי בשל ההבדלים בין שיטות המשפט תהפוך דרישה לחפיפה מוחלטת בין העבירות את ההסגרה לכלי ריק מתוכן. לפיכך, השוואת העבירות משתי שיטות המשפט ראוי לה שתיעשה באופן גמיש וליברלי, באופן שיאפשר מצד אחד למדינת ישראל לעמוד בהתחייבויותיה בהסכמי הסגרה, ולא יאפשר למבוקש, מצד שני, לחמוק מבירור האישומים נגדו על בסיס טיעונים טכניים החותרים תחת השימוש בהסגרה ככלי חיוני במאבק בפשיעה" (ע"פ 459/12, חוסאם אמארה נ. מדינת ישראל, פסקה 32).

הראיות בכל הנוגע לתפקידו של המשיב ברשת

20. **על פי תצהיר התובע** המשיב היה אחראי לעדכון אתר הרשת של החברה ולשם גם תכופות התכתב עם ריינולדס. הוא גם סיפק לה עצות בכל הנוגע לאיך לנהל אתר זנות. תמורת רישום האתרים וניהולם, ואספקת ייעוץ וסיוע בניהול העסק, ריינולדס סיפקה למשיב סך של 1.2 מליון דולר במהלך תקופת הקשר.

גם בתצהיר הסוכן מתואר כי המשיב היה אחראי בין יתר הדברים לעדכון האתר ולשם כך התכתב תכופות עם ריינולדס. לתצהיר הסוכן צורפה תכתובת מייל בין המשיב לבין ריינולדס מ-2017 (נספח 4) ואישור לכך שמדובר במייל של המשיב (4a), לגבי עדכון האתר עליו היה בין היתר אחראי המשיב. באחד המיילים פונה ריינולדס למשיב בנוגע לפרסום בטוטר שאינו כולל תמונות והיא מצרפת תמונות של נשים בתנוחות פרובוקטיביות ובלבוש מינימאלי והמשיב מודה לה ואומר שמטפל (4b). במייל נוסף שוב פונה ריינולדס למשיב בעניין פרסומים ברשתות החברתיות של החברה (4c). בעוד מייל (4d) אף הוא משנת 2017 פונה ריינולדס למשיב כי יטפל בבעיית פרסום ברשת.

21. **ב"כ המשיב היפנה** להודעות המשיב מהתאריכים 13.2.20 ו-14.2.20 במסגרת החקירה הישראלית בהן העיד כי אך סיפק שירותי פרסום לריינולדס וכשלא שילמה לו עבור שירותים אלה היה נכון לסלקה מהאתר. לדבריו בהודעותיו הוא אינו יודע כיצד מתבצעות העברות הכספיים בין ריינולדס לבין הנשים שסיפקו שירותים דרך האתר, כמה לקוחות יש ומהו הרווח. עוד היפנה לדברי המשיב בהודעותיו כי הסיבה לכך שהכספים הועברו אליו כפי שהועברו היה רצונה של ריינולדס, וכי לדבריו רשאי היה למשוך מהכספים רק מה שסוכם.

עוד היפנה ב"כ המשיב להתכתבויות בין המשיב לבין ריינולדס התומכות לטענתו בכך כי המשיב לא היה שותף או מנהל וכי מדובר היה רק במערכת יחסים של השכרה של שירותי תקשורת ומתן שירותי פרסום. מהתכתובת עולה כי הם לא סמכו האחד על השני, והיחסים ביניהם אף עלו בשלב מסוים על שרטון.

דין והכרעה

22. דרישת הפליליות הכפולה מחייבת בחינה מהותית של השאלה אילו המעשים המבססים את האישומים בארצות הברית היה נעשים בארץ, בגין אלו עבירות ניתן היה להעמיד לדין בישראל.

23. **על פי האישום הראשון** בתקופה הרלוונטית המשיב ביחד עם אחרים קשר קשר לבצע הלבנת כספים בודעו שמדובר בכספים שמקורם בפעילות לא חוקית במטרה לקדם אותה פעילות; בודעם שהעיסקה נועדה להסתיר את אופי, מיקום, מקור והשליטה על ההכנסות; בהעברת כספים אל מחוץ לארה"ב לשם קידום אותה פעילות.

על פי תצהירו של התובע אין הקושר נדרש לדעת את כל פרטי הפעילות הלא חוקית ותפקידו יכול אף להיות מינורי (ס' 17). הפעילות הלא חוקית מתייחסת לעבירות זנות (ס' 23). עוד על פי התצהיר ההסכם בין הקושרים אינו צריך להיות כתוב או בעלפה, ויכול להילמד מהבנה משתמעת בין שני אנשים (שם).

24. המעשים המתוארים לעיל אילו בוצעו בישראל היו מקימים עבירה של קשירת קשר לבצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין. הפשע נשוא הקשר הוא הלבנת הון לפי סעיפים 3(א) ו-4 לחוק איסור הלבנת הון. מאחר ועבירות הלבנת ההון האמורות הן בגדר פשע ובשים לב לעונש הקבוע בצידן, הענישה בגין קשירת הקשר במקרה זה היא 7 שנים.

המשיב קשר ביחד עם ריינולדס לעשות פעולות ברכוש שמקורו בעבירה (ר' סעיף 3(א)(1) לחוק איסור הלבנת הון) ושסכומו הוא כאמור בסעיף 4 לאותו חוק.

קשירת הקשר כאמור עולה מהתנהלות המשיב וריינולדס בכל הנוגע להעברות הכספים ומשיכתם בסכומים קטנים בישראל, מחשבוניות על שם ריינולדס ותוך שימוש בכרטיסי האשראי שלה וכן ממערכת היחסים העסקית בין הצדדים

כמפורט לעיל.

25. אכן, כפי שטען ב"כ המשיב, בהתאם לדין הישראלי עבירת פרסום של זנות, להבדיל מסרסרות לזנות, אינה בכלל עבירות המקור כאמור בתוספת הראשונה לחוק איסור הלבנת הון. בצד האמור, בהתאם לדין הישראלי כלל לא נדרש כי מי שמואשם בעבירות הלבנת הון יהא מי שביצע את עבירת המקור בעצמו. כעולה מהוראת סעיפים 3(א) ו-4 לחוק איסור הלבנת הון די בכך שנעשתה פעולה ברכוש שמקורו בעבירת מקור. לא נדרש כי עושה הפעולה גם ביצע את עבירת המקור. לפיכך, ומאחר וקיימת תשתית ראייתית לכך שמקור הכספים נשוא ההלבנה היה בעבירה לפי אותו חוק - סרסרות למעשה זנות, די בכך על מנת שמעשיו של המשיב יקיימו את דרישת הפליליות הכפולה.

26. למעלה מן הצורך יצוין כי אפילו היה נדרש לצורך ביצוע עבירת הלבנת הון כי המבצע יבצע גם את עבירת המקור, מתקיים תנאי זה בעניינו.

על פי טענת ב"כ המשיב ריינולדס היא מי שניהלה את רשת הזנות ולא המשיב. ואולם, עבירת מקור כאמור בסעיף 3 לתוספת הראשונה לחוק איסור הלבנת הון כוללת **"עבירות הקשורות למעשי זנות לפי סעיפים 199, 201, 202, 203, 204 ו-205 לחוק העונשין"**. המשיב במעשיו המפורטים לעיל - אחריות על אתרי הרשת בהם קיימת החברה וסיוע ויעוץ לריינולדס בכל הנוגע לניהולה הוא לכל הפחות מסייע לביצוע עבירת מקור. מאחר ועבירת מקור כוללת גם סיוע לאותה עבירה (של סרסרות לזנות), די בכך על מנת שטענת ב"כ המשיב לעניין עבירת המקור תידחה.

27. בנוסף. סרסרות למעשה זנות כאמור בסעיף 199 לחוק העונשין כוללת גם "מי שמקבל ביוזעין מה שניתן בעד מעשה זנות של אדם או חלק ממה שניתן כאמור" (199(א)(2)). מאחר והמעשים נשוא הבקשה כוללים קבלת תמורה בהיקף של 1.2 מליון דולר עבור השירותים שסיפק המשיב לחברה, גם בכך די על מנת שהטענה בעניין עבירת המקור תידחה.

28. לבסוף. מהחומר שצורף לעתירה עולה כי תפקידו של המשיב לא היה כשל מי שסיפק שרותי פרסום בלבד. על פי תצהיר הסוכן למעשה המשיך המשיב במסגרת החברה את פעילותו הקודמת במסגרתה עבדה ריינולדס עבורו. גם אם היתה "חלוקת עבודה" בין ריינולדס לבין המשיב ולפיה ריינולדס היתה אחראית לקשר מול לקוחות ומול הנשים שעבדו בחברה ואילו המשיב היה אחראי לרישום ולתפעול הרשת העיקרית ורשתות אחרות בהן פעלה החברה, כמו גם מתן שרותי ייעוץ לריינולדס בכל הנוגע לניהול החברה, התשתית הראייתית שבבסיס בקשת ההסגרה כעולה מהסכומים שהועברו למשיב תמורת שירותיו והאופן שהועברו, מהעובדה שלחשבון בנק הקשור לחברה ואשר לו היתה זכות חתימה בלעדית הועבר סך של \$ 850,000, ומהעובדה שבעבר עבדה ריינולדס בתחום זה עבור המשיב, מלמדים כי המשיב לא היה בגדר מי שסיפק שרותי פרסום בלבד.

29. באישומים השני והשלישי יוחסה למשיב הלבנת הון.

על פי האישום השני המשיב במודע גרם או סייע לתקבולים מעסק הזנות להיות מועברים לאחר, תוך הפרה של החוק האוסר על חלוקת כספים כתוצאה מפעילות לא חוקית והאוסר על קידומה, קיומה או הקלת ביצועה. הפעילות הלא חוקית מתייחסת בין היתר לעבירות זנות לפי חוקי ארה"ב.

המעשים המיוחסים למשיב בהקשר זה - העברות הכספים היו מקימים עבירה לפי סעיפים 3(א)(1) ו-4 לחוק איסור הלבנת הון. מדובר בעבירות שהענישה הקבועה בצידן היא של 10 או 7 שנות מאסר בהתאמה.

על פי האישום השלישי המשיב עשה שימוש במודע בתקבולים מפעילות לא חוקית, בעיסקה שנועדה באופן חלקי או מלא להסתיר את אופי, מיקום, מקור והשליטה על ההכנסות מפעילות לא חוקית. על פי כתב האישום המשיב גרם או סייע לתקבולי עסק הזנות להיות מופקדים בחשבונות בנק שאינם קשורים לפעילות ומשם ביצע העברות, משיכות וקיבל מקדמות.

גם מעשים אלו אילו בוצעו בישראל - העברות הכספיים והאופן בו נעשו, היו מקימים עבירה לפי סעיפים 3(א)(1) ו-4 לחוק איסור הלבנת הון. כאמור מדובר בעבירות שהענישה הקבועה בצידן היא של 10 או 7 שנות מאסר בהתאמה.

גם לענין עבירות אלו, ישימים הדברים שנאמרו קודם לכן בענין טענות ב"כ המשיב בנוגע לעבירות המקור.

הגנה מן הצדק

30. **לטענת ב"כ המשיב** התנהלות הרשויות בכל הנוגע למשיב היתה חריגה. ראשיתה בחקירה ישראלית שנוהלה במשך כשנה וחודשיים קודם לבקשת ההסגרה במהלכה איווים המשיב כי אם לא יפליל את שותפתו בארה"ב ריינולדס, יפעלו לכך שתוגש בקשת הסגרה כפי שארע. המשכה בניסיונות לפגוע באפשרות יצוגו של המשיב, ועוד בהמשך נטילת דגימת די.אנ.אי. בכח מהמשיב ללא כל הצדקה לפי החוק ותוך שבירת שינוי של המשיב. לטענת ב"כ המשיב שקלול של ההתנהלות האמורה אל מול התשתית הראייתית הרעועה מוליך לתוצאה ולפיה אין מקום להיעתר לבקשת ההסגרה.

בתגובת העותרת נטען כי יש לדחות את הטענה להגנה מן הצדק שכן לא נתקיימו התנאים במקרה הנוכחי ובהקשר זה צוין כי טענת המשיב נבחנה במח"ש ונדחתה ומכל מקום אפילו היתה פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות הסעד אינו בסרוב להסגיר.

דין והכרעה

31. "דוקטרינת ההגנה מן הצדק מאפשרת לבית המשפט לבטל כתב אישום כאשר ניהול ההליך הפלילי בעניינו עומד "בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית" (סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982..... בענין בורוביץ' (ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ. בורוביץ' - ש.ר.) נקבע מבחן תלת-שלבי לבחינת השאלה אם יש להעניק הגנה מן הצדק בנסיבות המקרה: שלב זיהוי הפגם ובחינת עוצמתו; שלב האיזון בין הערכים, העקרונות והאינטרסים השונים הנוגעים לשאלת ההעמדה לדין - ובחינה אם יש בניהול ההליך הפלילי משום "פגיעה חריפה" בתחושת הצדק וההגינות..; ולבסוף, שלב הסעד שבמסגרתו על בית המשפט להכריע בדבר התרופה שתינתן לנאשם לנוכח הפגם שנפל בהעמדתו לדין.

19. בין אם מכוח הדין הפלילי הכללי או כחלק מסייג תקנת הציבור, נקבע כי מקומן של טענות הגנה מן הצדק יפה גם בהתייחס להליכי הסגרה "וזאת נוכח ההצדקות המשמשות בבסיסה והקרבה המהותית שבין הליך הסגרה לבין הליך פלילי 'רגיל'"...... משכך, בקשת הסגרה שעומדת בסתירה מהותית לעקרונות הצדק וההגינות המשפטית או לזכות למשפט הוגן, עשויה להידחות..." (ר' ע"פ 6899/17 פלוני נ. היועץ המשפטי, פסקאות 18-19).

32. טענה ראשונה של המשיב היא כי רשויות החקירה הישראליות אשר ניהלו חקירה בעניין מעל שנה בטרם הוגשה בקשת ההסגרה, לחצו עליו להפליל את שותפתו ריינולדס באמצעות איום שאם לא יעשה כן יפעלו לכך שתוגש בקשת

הסגרה בעניינו כפי שאכן קרה בפועל.

טענה זו דינה להידחות. ההנחה כי החוקר שגבה את הודעתו של המשיב במסגרת החקירה הישראלית אכן יכול היה לקדם בקשת הסגרה בעניינו מטעם ממשלת ארה"ב, היא הנחה נטולת כל תימוכין והעובדה שהוגשה בקשת הסגרה בסופו של יום אינה מוכיחה אחרת.

33. אשר לניסיונות הנטענים לפגוע בייצוגו של המשיב. אלו כוללים, כך על פי הנטען, הבטחה של החוקר כי ישחרר לידי המשיב סך של 100,000 ₪ ככל שסנגורו יתפטר, הבטחה שהופרה. בהמשך, התנגדות לכך שירשם משכון על דירת המשיב כך שיתאפשר באמצעותו תשלום לבא הכח, התנגדות שבסופו של יום נדחתה בבית משפט. ועוד בהמשך, ההתנהלות בכל הנוגע להחזרת תפוסים שכללו את ממצאי החקירה הישראלית שתכליתה על פי הנטען למנוע מהמשיב חומרים שיכולים לסייע להגנתו.

אין בכל האמור כדי להקים למשיב טענת הגנה מן הצדק. ראשית וסופם של דברים. המשיב יוצג על ידי בא כוחו במהלך הליך ההסגרה. הוא גם קיבל לידי את התפוסים קודם הדיון בתיק. שנית, המבקשת, לרבות היחידה החוקרת, רשאית לסבור אחרת מב"כ המשיב בחלק מהעניינים האמורים, וסוגיית המשכון והתפוסים הובאה לפתחו של בית המשפט. אשר להבטחה לשחרור כספים כנגד התפטרות מיצוג, זו נשענת על דברי המשיב עצמו (וכך גם התמיכה הראייתית אליה מפנה בא כוחו), וכאמור בסופם של דברים לא נפגע היצוג.

בנסיבות אלו קשה לאמר כי הפגמים להם טוען ב"כ המשיב פגעו בהליך ההסגרה או יפגעו בניהול ההליך הפלילי בארה"ב. ואף קשה יותר לאמר כי הסעד שראוי ליתן במקרה זה למשיב הוא מניעת הסגרתו.

34. הטענה האחרונה אותה מעלה המשיב לעניין הגנה מן הצדק נוגעת לבדיקת די.אנ. אי. כפויה שנעשתה למשיב במסגרת חקירתו הישראלית אשר במהלכה נשברו לו מספר שיניים, כאשר אף בית המשפט העליון חיווה עמדה המסתייגת מהתנהלות המשטרה בעניין זה.

אף בעניין זה דין הטענה להידחות.

אין מחלוקת כי התיק במח"ש שנפתח בעקבות האירוע האמור נסגר תוך דחיית טענת המשיב. ב"כ המשיב המציא לאחר סיום הדיון, פסק דין בערעור פלילי בו הורשע אחד החוקרים בחקירה הישראלית בעקבות קובלנה פלילית, באירוע אחר שעניינו פגיעה בפרטיות. האירוע האמור אינו קשור לעניינו.

גם אם לגופם של דברים אין הדעת נוחה בכל הנוגע להתנהלות המשטרה עם נטילת דגימת ה-די.אנ.אי, סבורה אני כי צודקת העותרת בטענתה כי הסעד המבוקש על ידי המשיב כתוצאה מכך - מניעת הסגרתו, הוא מרחיק לכת ואין לו הצדקה, מה גם שאין להתנהלות האמורה קשר או השלכה על ניהול התיק לגופו בארצות הברית.

סוף דבר

35. בעתירה נטען כי העבירות בגין מתבקשת ההסגרה הן עבירות הסגרה לפי סעיף 2(א) לחוק ההסגרה, כאשר תנאי סעיף 2א לחוק מתקיימים ואילו הסייגים הקבועים בסעיף 2ב אינם מתקיימים.

בענייננו מתקיימים התנאים הקבועים בסעיף 2א לחוק ההסגרה. בין ישראל לארצות הברית קיים הסכם הקובע הדדיות בהסגרת עבריינים אשר פורסם בכתבי אמנה 505, כרך 13, בעמ' 795. הפרוטוקול המתקן את האמנה פורסם בכתבי אמנה 1511 (האמנה והפרוטוקול המתקן צורפו כנספח ב' לעתירה).

לא מתקיימים בענייננו הסייגים להסגרה הקבועים בסעיף 2ב לחוק ההסגרה.

כעולה מהמפורט בסעיפים 24 ו-29 לעיל, העבירות בגין מתבקשת הסגרת המשיב הן עבירות הסגרה לפי סעיף 2(א) לחוק ההסגרה.

על פי העתירה המשיב הוא אזרח ישראלי מלידתו ובזמן ביצוע העבירות היה אזרח ותושב ישראל. בהתאם התחייבה ממשלת ארה"ב כי אם יוסגר, יורשע וידון למאסר, יוכל לרצות את עונשו בישראל.

36. לאחר שמצאתי כי קיימת תשתית ראייתית מספקת לבקשת ההסגרה, כי נתקיימו יתר התנאים הנדרשים בחוק ולא מתקיים סייג שיש בו כדי למנוע את ההסגרה, אני קובעת כי המשיב הוא בר - הסגרה לארצות הברית בגין האישומים נשוא הבקשה על מנת שיעמוד לדין בארצות הברית

מאחר והמשיב היה אזרח ישראל ותושב ישראל בעת קרות העבירות נשוא העתירה, הוא זכאי לפי סעיף 1א לחוק ההסגרה לשאת את עונשו בישראל ככל שיורשע בדין וידון לעונש של מאסר.

המשיב יוחזק במעצר באיזוק אלקטרוני עד להסגרתו בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 30 יום מהיום.

ניתן היום, י' ניסן תשפ"ב, 11 אפריל 2022, במעמד הנוכחים.